

Folketingets Socialudvalg

Sagsnr. 2015 - 1913

Dato: 31. marts 2015

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 5. marts 2015 følger hermed ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forholds endelige svar på spørgsmål nr. 233 (SOU alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 233:

”Hvor meget mener ministeren, at en psykologs anbefaling i en given forældrekompetenceundersøgelse skal vægte i forhold til kommunens egen vurdering i sagen, og burde kommunen lave yderligere undersøgelser, såfremt psykologens anbefaling strider imod kommunens egen vurdering i sagen, for herved at oplyse sagen yderligere med henblik på at vurdere, om det er psykologen eller kommunen der har overvejende ret i den konkrete sag?”

Svar:

Når en kommune finder, at et barn eller en ung kan have behov for særlig støtte, skal kommunen iværksætte en børnefaglig undersøgelse efter reglerne i serviceovens § 50, der skal afdække ressourcer og problemer hos barnet, familien og netværket. Den børnefaglige undersøgelse skal anlægge en helhedsbetragtning, og undersøgelsen skal omfatte barnets eller den unges udvikling og adfærd, familieforhold, skoleforhold, sundhedsforhold, fritidsforhold og venskaber samt andre relevante forhold. Den børnefaglige undersøgelse må ikke være mere omfattende, end formålet med undersøgelsen tilsiger.

I nogle tilfælde kan der som led i den børnefaglige undersøgelse være behov for en undersøgelse af forældrenes forældrekompetencer for eksempel ved en psykologisk undersøgelse.

Forældrekompetenceundersøgelser er således ét muligt redskab for kommunen til at oplyse sagen, men vil ikke være relevant at anvende i alle sager. Hvis kommunen har besluttet, at der skal udarbejdes en forældrekompetenceundersøgelse i en sag, vil denne indgå i sagen, i lighed med de øvrige oplysninger i sagen.

Forældrene skal løbende inddrages og også høres, inden der træffes afgørelse i sagen.

Kommunen skal herefter foretage en samlet vurdering af de forhold, som den børnefaglige undersøgelse peger på. Kommunen skal herunder vurdere, om der er grundlag for at iværksætte foranstaltninger og i givet fald, hvilke af de mulige hjælpeforanstaltninger efter servicelovens § 52, der vurderes at være den eller de bedste i forhold til den konkrete sag.

I sager, hvor forældrene ikke ønsker at samtykke til en anbringelse, for eksempel fordi de er uenige i den faglige vurdering, der ligger til grund for kommunens indstilling om anbringelse, kan afgørelsen alene træffes af børn og unge-udvalget. Udvalget består af en byretsdommer, to børnesagkyndige og to lægmænd (medlemmer af kommunalbestyrelsen). Dommeren har ansvaret for, at sagen er tilstrækkeligt oplyst. Forældremyndighedsindehaveren og børn på 12 år og derover tilbydes gratis advokatbistand under sagens behandling.

Såfremt forældremyndighedsindehaveren er uenig i den faglige vurdering, der ligger til grund for kommunens afgørelse, for eksempel fordi de selv har fået lavet en psykologisk undersøgelse med et andet resultat, har forældrene og deres advokat mulighed for at fremføre de modstridende faglige argumenter for børn og unge-udvalget.

Børn og unge-udvalgets afgørelse kan påklages til Ankestyrelsen og i sidste ende indbringes for domstolene.

Som det fremgår, skal afgørelser om særlig støtte til børn og unge træffes ud fra en helhedsvurdering, og den prøvelse, der sker af sagerne, har både fokus på barnet bedste og forældrenes retssikkerhed.

Manu Sareen

/ Dan Holmgreen